

ličanstvo o prestopu v pokojni stan podelili vitežki križ Franc-Jozefovega reda. — Špiritual ljubljanskega duh. seminšča gosp. Juri Volc je za korarja v Ljubljani povzdignjen.

Iz Ljubljane. Kako železnice svet preminjajo, kaj očitno že zdaj vidimo v Ljubljani, pa bomo vidili čedalje bolj. Kakor Ljubljančanje zelenjavo in mleko spod krave vozijo v Terst, tako nam že več petkov zaporedoma vozijo iz Tersta morskih rib, ktere so berž pokupljene. Pa to ni še toliko čudo, ker Terst je zdaj blizo Ljubljane. Bolj se je čuditi, da so celó ogerske vole začeli po železnici nam voziti in tako so našim mesarjem Ogriz začeli pomagati iz velike mesne zaderge, ker krajnska dežela nima več pitanega repa, tudi na Koroškem so že zeló pošli, in da jih tudi Štajarci nimajo, se kaže iz tega, da je v Gradcu ta mesec meso po 14 krajc. funt. Ogerski voli so nam torej res pomoč v sili. Pretekli teden jih je neki barantač za prvo poskušnjo pripeljal 17 čez Gradec v Ljubljano, in ker jih je lahko prodal, jih bo pritiral kmali več. Železna cesta je poderla tiste stene, ktere so pred ločile kraj od kraja; blago gré zdaj križem po svetu; — kakošen nauk pa gré našim kmetovavcom in živinorejcom posneti iz tega? Kaj družega, kakor da bo treba zbuditi se, slovó dati marsikod staremu kopitu starih navad in ves um napeti, da se ne bomo dali popolnoma zatreti od drugih, kateri nam bolj robocenejšeponujajo. Dokaj nam je še mogoče v tem storiti, pa vediti je pred vsem treba, kako drugod po svetu ravnajo, — brati in učiti se, je prva potreba! Bote že vidili pa čutili, da resnico govorimo; da bi le ne bilo prekasno!

Iz Ljubljane. Še je bolje, da imamo okoli Ljubljane sušo, kakor da bi nas namesto pohlevnega dežja zadela taka huda ura kakor je zadela letos še več krajev na Dolenskem ob Savi okoli Kresnic, in doli v Mirnipeči in najhuje v Semiču, pa tudi v Černomlji, kjer je zvečer pred praznikom sv. Rešnjega telesa na tavžente škode naredila. Vsulo se je kot oreh debele toče na debelo in poklestila je polje, verte in nograde; zraven pa so se tergali še oblaki in taka strašna ploha se je vlila, da je marsikod odnesla vso perst in kar je na nji rastlo. Po vodi je splavalovse upanje revežev na dobro letino; pa kaj! ko bi škoda še le za eno leto bila, — v nogradih in kjer je ploha ljudém tudi zemljo vzela, je škoda za več let! Žalostno se spolnuje unidan v „Novicah“ omenjeno prerokovanje: „kakošno leto bomo imeli letos.“ Oj, kako potrebna bi bila splošna asekuracija zoper vremenske nevihte! Pa tega nočemo spoznati! Le za jok in stok vémo — namesto za dobrotljivo asekuracijo! — Te dni pride gospod Kreutzberg s celo družino divjih zverin v Ljubljano, kjer jo bode do 27. tega mesca na ogled postavil. Kreutzbergov zverinjak (menažerija) je ta čas najimenitnejina svetu, ker obsega slona (elefanta), 4 oroslane (leve), 2 kraljevska risa, leoparda, hijene, medvede, volkove itd., lamo, cebro ali pisanega konja itd., mnogo kač itd.; al še večja imenitnost tega zverinjaka je, da si je Kreutzberg svojo divjo derhal tako ukrotil, da ga sicer kervožejni oroslani, risi itd. ubogajo kakor pohlevni psički in da celó kosijo skupaj. Povémo vam, da se ne bo kesal, kdortudi iz kmetov pride gledat ta zverinjak.

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. „Milit. Ztg.“ piše: O nabérah vojaških novincov se je vidilo, da vojašini podverženih mladenčevboljih stanov zato ne poterjuje, ker imajo na nogah perste eden čez družega ležeče. Ker se to mnogokrat rabi za oprostenje vojašine, je zaukazalo armadno nadpoveljstvo, na to popako prihodnje več ne porajtati in take ljudi k četam poterjevati, pri kterih bodo mogli službo opravljati.

„Milit. Ztg.“ misli, da izhaja ta popaka večidel iz neumne nošnje pretesnih škornov, da noga manja ostane.

— S sklepom najvišje sodnije je bilo ustanovljeno, da se čez premoženje dolžnika konkurs ali kant ne more izpisati, če ni več upnikov kakor eden.

— Gosp. minister dnarstva, baron Bruck je pristopil, ko je poslednji pot svojo grajšino Klenovnik na Horvaškem obiskal, horvaško-slavonskemu društvu za kupčijo z vinom kot utemelitelj.

— V zdoljni Avstrii stoje žita na polju silno lepo. Terte imajo toliko grojzdičev, da se vincarji nadjajo več vina pridelati, kakor leta 1853. Če kake posebne nesreče po hudih vremenih ne bo, bi utegnilo biti leto 1858 eno najrodovitnejih tega stoletja.

— Dr. Vuk Karadžić, učeni naberavec serbskih narodnih pesmi, je šel s svojo hčerjo Vilhelmino, ktera je serbske pravlice v nemški jezik prestavila, iz Dunaja v Serbijo.

Iz Českega. V nekterih krajih Českega ima ljudstvo posebno vražo, da se ondi ni toče bati, kjer prepevice zlo pojejo.

— Kupčija z žitom na Ogerskem je sedaj v stanju, ki se ne sklada skoro z nobenim ne avstrijskim in unanjedeželskim tergom. Naj že obveljá, da ozimina ni povsod po volji, deloma tudi precej medla, ker je pa že tri tedne stanovitno kaj lepo in ugodno vreme, se bodo ozimine precej popravile; jare žita so pa povsod prav lepe in dajajo upanje obilega pridelka.

Iz Rusije. Zmiraj več se sliši od duševnega napredovanja na Rusovskem, tako da se more reči, da se je začela za celo carstvo nova dôba z dnem, v kterem je car Aleksander II. vladarstvo prevzel. Koj ko je bil v Parizu mir storjen, je sklenil novi car krepko in oestro, brezštevilm pohabom v civilnim in vojaškem upravljanji konec narediti. Po odstopu ministra Nesselrode-a je zgubila „nemška“ stranka, ktera je Rusijo 30 let vladala, vso moč in na njeno mesto so stopili Rusi, kateri so za prenarodbo v duhu današnjega časa, in s tem se je začelo mnogo mnogo važnih prenarodb in od dné do dné je od novih slišati. Cenzura ima nehati in ruski časniki se že zdaj ne pečajo samo z unanjo politiko, temuč tudi notranjo pretresajo in presojujejo tako odkritoserčno in bistroumno, da jim mora biti za to marsikak časnik družih deželá nevošljiv. Tudi oprostovanje kmetov napreduje veselo in vnovič je zopet šest okrajn pristopilo k onim, ktere hočejo to važno prenarodbo vpeljati. Mnogo časnikov je začelo izhajati, kateri se skoro zgolj z odpravo sužnosti pečajo, in sploh izhaja sedaj blizo trikrat več časnikov, kakor pred; po naznanjenji ministerstva za uk imajo Rusi sedaj 109 časnikov in 95 družih periodičnih časopisov.

Iz Cerne gore. Černogorci so se med 14. in 20. maja v svoje gore umaknili in so pustili samo kakih 80 mož v Grahovu. Trupla Turkov, kateri so pri Grahovacu padli, so sožgali.

— Tudi avstrijske vojne barke so prišle v te kraje. Dasiravno je bila v Parizu obljava storjena, da se bodo francozke dam vernile, so vendar sopet pred Grahovo in podpihujejo tako punt v teh turških deželah.

— Knez Danilo je vse, kar so si Černogorci v poslednji bitvi privojskovali, po enacih delih med vojake razdelil; ranjenci so dobili vsaki po dva, svojci pobitih pa po pet delov.

— V „Moniteur-ju“ je pismo, ktero je pisal knez Danilo francozkemu konzulu in razjasnuje dogodke poslednjih bitev. V sklepu pravi, da je šlo samo za brambo Černe gore in dasiravno so Černogorci premagali, vendar niso šli čez mejo svoje dežele. Mogoče bi jim bilo, polovico Hercegovine si osvojiti, al knez se je vdal v voljo cesarja Napoleona, v kterega je vse svoje upanje postavil.